

Nr 68.

Av herr **Isaksson m. fl.**, om bättre tillgodoseende av landsbygdsbefolkningens intressen beträffande postgång och telefonförbindelser.

Kommunikationernas fortsatta utbyggande och förbättrande intaga en synnerligen framskjuten plats bland de faktorer, som kunna medverka till önskvärda framsteg och en sund utveckling för vårt land. Ur såväl ekonomisk som social och psykologisk synpunkt är därför ett fortsatt framåtskridande i fråga om tillgången till och standarden på olika slags kommunikationsmedel av vital betydelse för hela samhällsutvecklingen på lång sikt. Med kommunikationsmedel böra här icke förstås enbart vägar, järnvägar, flygfält, hamnar o. s. v. utan i lika hög grad radio, post, telegraf och telefon. Med andra ord alla de meddelelsemedel, som kunna ställas till allmänhetens disposition.

Utvecklingen inom det kommunikationstekniska området har under senare år gått oerhört snabbt tack vare de landvinningar, som teknik och vetenskap ha gjort. Allt fler människor äga i dag tillgång till telefon, allt fler kunna låta betjäna sig av meddelelsemedel sådana som radio och telegraf. Denna tendens, ävensom statsmakternas ådagalagda vilja att stödja forskningen inom det kommunikationstekniska området, hälsas av alla med den största tillfredsställelse.

Tyvärre har vid kommunikationernas utbyggande en viss disproportion framträtt mellan städer och tätorter å den ena sidan och den rena landsbygden å den andra. I fråga om tillgången till t. ex. vägar och järnvägar äro dessa olikheter i viss utsträckning naturliga och med hänsyn till trafikfrekvensen rimliga. Däremot torde det vara svårt att på samma grunder försvara de påtagliga skillnader som föreligga i fråga om postgång och telefonservice vid en jämförelse mellan stad och landsbygd. Landsbygdsbefolkningens berättigade krav ha — trots att vissa förbättringar åstadkommit — på denna punkt inte fullt beaktats.

Givetvis står det fullt klart för motionärerna, att dessa problem, och kanske speciellt då postgången, intimt höra samman med hela kommunikationsväsendets utveckling. Men likväl synas åtskilliga av de nu rådande besvärligheterna kunna undanröjas helt enkelt genom ökad rationalisering med relativt obetydliga utgiftsökningar. Dock vilja vi i rådande ekonomiska läge icke föreslå några direkta åtgärder i detta syfte. Bortsett från kravet på begränsningar i investeringsverksamheten torde även materielbrist och brist på för ändamålet kvalificerad arbetskraft lägga hinder i vägen för ett omedelbart undanröjande av de olikheter stad och land emellan, som nu

äro rådande i avseende på tillgångar till här åsyftade kommunikationsmedel. Det synes oss emellertid nödvändigt att man redan på ett tidigt stadium påbörjar det nödvändiga och förberedande planeringsarbete, som måste föregå eventuella reformer, i avsikt att ge landsbygdens befolkning en bättre service, då det gäller utnyttjandet av kommunikationsmedel sådana som post och telefon.

Ett sådant planeringsarbete har visserligen i viss utsträckning redan påbörjats men borde kunna intensifieras och givas en målmedveten inriktning; det torde sannolikt tills vidare kunna utföras inom post- och telegrafverken med där tillgänglig personal för undvikande av tillsättande av speciell utredningskommitté.

På grund av vad sålunda anförts hemställes,

att riksdagen i skrivelse till Kungl. Maj:t måtte anhålla, att Kungl. Maj:t uppdrager åt cheferna för post- och telegrafverken att snarast genomföra ett planeringsarbete, syftande till att undanröja skillnaderna mellan städer och tätorter å den ena sidan och den rena landsbygden å den andra, då det gäller allmänhetens service från berörda verks sida och tillgången till de kommunikationsmedel omnämnda verk förvalta.

Stockholm den 20 januari 1949.

Torsten Isaksson.

Erik Arrhén.

Axel Mannerskantz.

R. Aaby-Ericsson.

Carl Eskilsson.

Hjalmar Nilsson.